

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Nds/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 5019200764
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5019200764.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu.: H. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X. G. W. Xth C., C. A. X, F..W. XXXX, T., X. Y. H., štátny príslušník Sýrskej arabskej republiky, zast. advokátom JUDr. Michalom Krnáčom, MBA, LL. M, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/2 1 Žilina, proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica so sídlom Sládkovičova 25, Banská Bystrica, o všeobecnej správnej žalobe, o nesúhlase Krajského súdu v Košiciach s postúpením veci, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Košiciach s postúpením veci je d ô v o d n ý .

Na prejednanie a rozhodnutie veci je príslušný Krajský súd v Žiline.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky doterajšieho konania

1. Žalobou podanou na Krajský súd v Žiline dňa 03.12.2019 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica č. PPZ-HCP-BB2-192-005/2019-SK z 15.11.2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) a rozhodnutia Oddelenia cudzineckej polície PZ v Žiline č. PPZ-HCP-BB7-4726-003/2019-PP z 01 .10.2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“). Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 04.12.2019 sp. zn. 31S/97/2019 postúpil vec Krajskému súdu v Košiciach ako kauzálne príslušnému správne mu súdu.

Rozhodol tak s odôvodnením, že nakoľko predmetom žaloby je preskúmanie rozhodnutí orgánov verejnej správy vydaných na základe zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „zák. č. 404/2011 Z.z.“). krajský súd podľa § 18 ods. 2 zákona č. 162/2015 Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „S.s.p.“) postúpil vec kauzálne príslušnému správne mu súdu. a to Krajskému súdu v Košiciach.

2. Krajský súd v Košiciach s postúpením veci nesúhlasil a predložil uvedenú vec Najvyššiemu súdu

Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) na rozhodnutie postupom podľa § 18 ods. 3 S.s.p. Krajský súd v Košiciach uviedol, že je podľa § 17 písm. b) S.s.p. kauzálne príslušný na konanie o správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia, pričom napadnutým rozhodnutím bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol žalobcovi s poukazom na § 36 ods. 1 písm. d) zák. č. 401/2011 Z.z. zrušený prechodný pobyt na území Slovenskej republiky na účel podnikania podľa § 22 ods. 1 písm. c) zák. č. 401/2011 Z.z., a teda sa netýka konania vo veci zaistenia ani administratívneho vyhostenia podľa Prvej hlavy, resp. Druhej hlavy Štvrtej časti zákona č. 404/2011 Z.z. Konanie vo veciach prechodného pobytu je upravené v Prvej hlave Tretej časti zák. č. 404/2011 Z.z. (§ 20 až 41), preto je preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia možné na základe žaloby podľa Prvej hlavy Tretej časti S.s.p. a teda mimo kauzálnej príslušnosti upravenej v § 17 S.s.p. Súčasne poznamenal, že v podobnom prípade už rozhodoval aj Najvyšší súd.

II.

Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

3. Najvyšší súd podľa § 18 ods. 3 S.s.p. preskúmal vec predloženú Krajským súdom v Košiciach a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru o dôvodnosti nesúhlasu s postúpením veci.

4. Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáha preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie o zrušení prechodného pobytu žalobcu na území Slovenskej republiky. Prvostupňovým rozhodnutím správny orgán podľa § 36 ods. 1 písm. d) zák. č. 404/2011 Z.z. zrušil prechodný pobyt na území Slovenskej republiky na účel podnikania podľa § 22 ods. 1 písm. b) zák. č. 404/2011 Z.z. z dôvodu, že sa žalobca nezdržoval na území

Slovenskej republiky Viac ako polovicu času udeleného prechodného pobytu v kalendárnom roku 2018.

Podľa § 9 ods. 1 S.s.p. konanie sa uskutočňuje na tom správnom súde, ktorý je vecne, miestne a kauzálne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností existujúcich v čase začatia konania a trvá až do jeho skončenia.

Podľa §13 ods. 1 S.s.p. miestne príslušným je krajský súd v ktorého obvode má sídlo orgán verejnej správy, ktorý rozhodol v prvom stupni, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa §17 písm. b) S.s.p. na konanie o správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia je kauzálne príslušný Krajský súd v Košiciach pre obvody Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Banskej Bystrici a Krajského Súdu v Žiline.

Podľa § 18 ods. 3 S.s.p. ak správny súd, ktorému bola vec postúpená správnym súdom tej istej inštalácie, nesúhlasí so svojou miestnou príslušnosťou alebo kauzálnou príslušnosťou, predloží vec na rozhodnutie najvyššiemu súdu. Rozhodnutím najvyššieho súdu sú nižšie správne súdy viazané.

Podľa § 177 ods. 1 S.s.p. správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 206 ods. 1 S.s.p. vecami azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy podľa predpisov upravujúcich azyl a pobyt cudzincov.

5. Najvyšší súd úvodom uvádza, že konanie vo veciach azylu je upravené v zákone č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Konanie vo veciach zaistenia je upravené v Druhej hlave (Zaistenie) Štvrtej časti zákona č. 404/2011 Z.z., konkrétne v ustanovení § 88

(zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny) a § 88a (zaistenie žiadateľa o udelenie azylu) a následne. Konanie vo veciach administratívneho vyhostenia je upravené

v Prvej hlave (Administratívne vyhostenie) Štvrtej časti zákona č. 404/2011 Z.z., konkrétne v ustanovení § 77 až § 87.

6. Zo znenia § 206 ods. 1 S.s.p. ako aj z Prvého až tretieho dielu Štvrtej hlavy Tretej časti Správneho súdneho poriadku je zrejmé, že pod rozhodovaním orgánov verejnej správy podľa predpisov upravujúcich azyl a pobyt cudzincov mal zákonodarca skutočne na mysli preskúmanie zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy a ich postupov v konaní o azyle, konaní o zaistení a konaní o administratívnom vyhostení. Uvedený záver nakoniec výslovne vyplýva z dôvodovej správy k § 206 S.s.p.:

„S odkazom na znenie generálnej klauzuly vymedzenej v čl. 46 ods. 2 Ústavy sa súčasne z ochrany poskytovanej správnym súdnictvom nevyňalo žiadne rozhodnutie alebo opatrenie vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia. Ostatné rozhodnutia alebo opatrenia vydané orgánmi verejnej správy podľa zákona o azyle a zákona o pobyte cudzincov budú pritom preskúmané na základe všeobecnej správnej žaloby.“

7. Konanie vo veciach prechodného pobytu je upravené v Prvej hlave (Pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny) Tretej časti zák. č. 404/2011 Z.z.. konkrétne v ustanoveniach § 20 až § 41. Preto pokiaľ je v správnom konaní vydané rozhodnutie podľa tejto právnej úpravy, preskúmanie jeho zákonnosti je možné na základe všeobecnej správnej žaloby podľa Prvej hlavy Tretej časti S.s.p. a mimo kauzálnej príslušnosti. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenia Najvyššieho súdu zo dňa 03. mája 2017 sp. zn. 4Nds/I/2017 aj uznesenia Najvyššieho súdu zo dňa 28. februára 2018 sp. zn. 10Nds/1/2018.

8. Orgánom verejnej správy, ktorý v predmetnej veci žalobcu rozhodol v prvom stupni je Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Žilina, ktorého sídlo (Kuzmányho 26, 012 23 Žilina) je v obvode Krajského súdu v Žiline.

9. Z uvedených dôvodov senát Najvyššieho súdu, v zmysle § 18 ods. 3 v spojení s § 13 ods. 1 S.s.p. jednomyselne dospel k záveru o dôvodnosti nesúhlasu Krajského súdu v Košiciach s postúpením veci a o existencii podmienok zakladajúcich miestnu príslušnosť na prejednanie a rozhodnutie v danej veci Krajským súdom v Žiline.

10. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

P

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný (§ 439 ods. 2 písm. d/ S.s.p.).